

Dưới đây là một số mẫu Lập dàn ý phân tích nhân vật quan phụ mẫu trong truyện *Sống chết mặc bay* của Phạm Duy Tồn bay lớp 7 ngắn gọn, có ý nghĩa nhất được chia sẻ miễn phí, hỗ trợ các em ôn luyện hiệu quả. Mời quý thầy cô cùng các em học sinh tham khảo.

Đề bài: Lập dàn ý phân tích nhân vật quan phụ mẫu trong truyện *Sống chết mặc bay* của Phạm Duy Tồn

Dàn ý phân tích nhân vật quan phụ mẫu trong *Sống chết mặc bay* của Phạm Duy Tồn số 1

Mở bài

- Giới thiệu ngắn gọn về tác phẩm *Sống chết mặc bay* và nhà văn Phạm Duy Tồn
- Giới thiệu nhân vật quan phụ mẫu trong tác phẩm.

Thân bài

- Giải thích, giới thiệu “quan phụ mẫu”:

- Phụ mẫu: cha mẹ - người luôn yêu thương, quan tâm, chăm sóc cho con cái vô điều kiện
- Quan phụ mẫu: danh từ chỉ viên quan thương dân như con

→ Ở đây, “quan phụ mẫu” được dùng với hàm ý mỉa mai viên quan danh không xứng với thực, sống độc ác, vô nhân tính, chỉ biết hưởng lạc cho thân mình mà mặc kệ sống chết của con dân.

- Phân tích hình tượng quan phụ mẫu trong tác phẩm: được làm nổi bật qua thời điểm ngài cùng con dân đi chống lũ:

- Hoàn cảnh của quan phụ mẫu: ngự trên một ngôi đình cao trên đồi
 - Khô ráo, sạch sẽ, hoàn toàn không bị mưa lũ ảnh hưởng
 - Được thắp đèn sáng choang, với những ghế, sập quý giá
 - Có những món ăn ngon, đất tiền như tổ yến, thuốc phiện...

→ Trái ngược hoàn toàn với người dân ở ngoài kia:

- - Chịu cảnh đói rét, màn trời chiếu đất, nguy hiểm đến tính mạng

- Đói khổ, mất nhà cửa, tiền bạc
- Hành động, thái độ của quan phụ mẫu:
 - Đánh bài một cách tập trung, say mê tạo nên không khí trang nghiêm
 - Khi chiến thắng, ngài vỗ sập kêu to, sung sướng hút một điếu thuốc
 - Khi dân chạy vào báo tình hình, cầu cứu, ngài lập tức cho đuổi ra

→ Ngài hoàn toàn không quan tâm đến hoàn cảnh bất hạnh cùng cực của người dân ngoài kia, chỉ vui sướng tận hưởng cuộc chơi.

→ Sự tương phản được đẩy đến tận cùng giữa hai hình ảnh:

- - Niềm vui sướng khi ù của quan phụ mẫu và nỗi đau đớn đến tột cùng của nhân dân khi mất trắng cả gia tài và tính mạng.
 - Đó là sự tương phản giữa tiếng cười của kẻ táng tận lương tâm và tiếng khóc của kẻ khốn cùng.

Kết bài

- Đánh giá về nghệ thuật xây dựng nhân vật quan phụ mẫu:

- Dùng biện pháp tương phản
- Giọng điệu mỉa mai, dè bĩu

- Đánh giá của em về nhân vật quan phụ mẫu: một viên quan không xứng chức, độc ác, vô lương tâm...

Mẫu Dàn ý phân tích nhân vật quan phụ mẫu trong *Sống chết mặc bay* của Phạm Duy Tồn số 2

Mở bài

- Văn xuôi quốc ngữ buổi đầu đã có sự đóng góp của Phạm Duy Tồn. Truyện ngắn *Sống chết mặc bay* của ông là một trong những thành tựu đầu tiên của dòng văn học hiện thực thuở sơ khai. Truyện ngắn được đăng tải trên báo Nam Phong số 18, tháng 12-1918.
- Truyện kể chuyện một quan phụ mẫu ung dung ăn chơi, bài bạc trong cảnh vỡ đê làm cho nhân dân trên một vùng rộng lớn chìm đắm trong thảm họa. Tác giả đã lên án thói vô trách nhiệm, bộ mặt vô nhân đạo của bọn quan lại trong xã hội thực dân nửa phong kiến.
- Tên quan phụ mẫu được miêu tả bằng những chi tiết rất hiện thực, có giá trị tố cáo sâu sắc.

Thân bài

- *Sống sang trọng xa hoa:*

- Đi hộ đê mà mang theo ống thuốc bạc, đồng hồ vàng, dao chuôi ngà, ống vôi chạm... trông mà thích mắt.
- Ăn của ngon vật lạ: yến hấp đường phèn.

- Sống nhàn nhã vương giả:

- Trong lúc hàng trăm con người đội đất, vác tre, nào đắp, nào cù, bì bõm dưới bùn lầy, trong mưa gió lướt thướt như chuột lột thì quan phụ mẫu “uy nghi, chễm chệ ngồi” trong đình đèn thấp sáng choang.
- Quan dựa gối xếp, có lính gãi chân, có lính quạt hầu, có tên chực hầu điều đóm.
- Trong lúc trăm họ “gội gió tắm mưa, như đàn sâu lũ kiến” ở trên đê, thì trong đình, quan ngồi trên, nha ngồi dưới, nghi vệ tôn nghiêm, như thần như thánh...

- Ăn chơi bài bạc, thản nhiên ung dung:

- Đê sắp vỡ! “Mặc! Dân, chẳng dân thời chớ!”. Quan lớn ngài ăn, ngài đánh; người hầu, kẻ dạ, kẻ vâng!
- Quan lớn ù thông, xoi yến, vuốt râu, rung đùi, mắt mãi trông đĩa nọc.

- Sống chết mặc bay:

- Có người khê nói: “đê có khi đê vỡ”, quan gắt: “mặc kệ!”.
- Có người nhà quê hốt hoảng chạy vào đình báo “đê vỡ mất rồi!”, quan phụ mẫu quát: “Đê vỡ rồi, thời ông cắt cổ chúng mày, thời ông bỏ tù chúng mày!...”.
- Quan sai bọn lính đuổi người nhà quê ra khỏi đình, rồi vẫn thản nhiên đánh bài.
- Quan vỗ tay xuống sập kêu to, tay xòe bài, miệng cười: “Ừ! Thông tôm chi chi nầy!... Đieu, mày!”.

- Quan sung sướng ù ván bài to khi đê đã vỡ: Cả một miền quê nước tràn lênh láng, xoáy thành vực sâu, nhà cửa trôi băng, lúa má ngập hết: kẻ sống không chỗ ở, kẻ chết không nơi chôn... lênh đênh mặt nước, chiếc bóng bơ vơ, tình cảnh thảm sầu, kể sao cho xiết!

- Nghệ thuật tương phản đã vạch trần và lên án thói vô trách nhiệm, nhẩn tâm, vô nhân đạo của bọn quan lại, coi thường tính mạng và đời sống nhân dân. Chúng nó chỉ lo chơi bài bạc, ăn chơi hưởng lạc, còn nhân dân thì “sống chết mặc bay”.

Kết bài

- Một lối viết ngắn, sắc sảo. Nghệ thuật xây dựng nhân vật trong thể tương phản rất đặc sắc. Câu chuyện đầy kịch tính, thương tâm, giàu giá trị tố cáo hiện thực và tinh thần nhân đạo.
- Xây dựng thành công nhân vật quan phụ mẫu, mệnh danh là “cha mẹ dân” mà coi tính mạng của dân như rom rác, “sống chết mặc bay!”. Tên quan phụ mẫu khá điển hình cho sự thối nát của chế độ quan trường thời Pháp thuộc.
- Đâu chỉ có tên quan phụ mẫu thối nát! Hẳn là một trong hàng ngàn hàng vạn bọn quan lại ngày xưa; hẳn là sản phẩm, là công cụ đắc lực của chế độ thực dân nửa phong kiến thối nát.